

УЧИТЕЛЮ МІЙ ДИВНИЙ

К. Інкіс

Повільно, співуче
Adagio cantabile

1. У - чи - те-лю мій дивний, лю - бо-ві й чис-то-
2. Я хо - чу в Твоїм Слові, в о - ся-ян-ні свя-
3. Я хо - чу жи-ти в правді у ра-до-шах й жур-
4. То - ді вже не в по-ри-ві, то - ді вже кож-ну
5. І спов-ниться сві - до-мість лиш об-ра-зом Тво-

ти, сми-ренний Ца-рю світу, мій приклад вічний Ти! Чо-
тім з ве-ли-ко - ї лю - бо-ві про - ща-ти во-ро-гів. Я
бі, най-ви-ща мо - я радість пе - ре-бу-вать в Тобі. Твій
ми-ть, ок-ри-ле-но щас - ли-вий з То-бо-ю бу-ду жить. Всім
їм, і я зіллюсь з То-бо-ю у - сім еством своїм. Не-

ло в він-ку тер - но - вим в ду - ші ле-лі - ю я, я
хо - чу так мо - ли - тись, як Ти мо-ливсь за них, і
віч-ний слід втори - ти, про Те-бе вість не - сти, щоб
сер-цем ли-ну вго - ру, щоб о - сяг-нуть Те - бе, та
бес-ним віч-ним світ - лом за - ся-єш в сер-ці Ти, і

allegro

хо - чу Тво-їм Сло-вом тво - рить своє жит - тя.
сер-цем всім сми-ри-тись се - ред си-нів зем - них.
Ти сі-яв над сві-том - ве - ли кий і свя - тий!
кра-ще хай о - гор-не Тво - я лю-бов ме - не.
все ті-лес-не зблід-не у про-ме-нях свя - тих.